

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 sierpnia 2024 r., na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **M. D.**

skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 i 3 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 155/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 marca 2023 r, sygn. akt III K 289/22,

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację obrońcy jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zwalnia skazanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.**

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 marca 2023 r. (sygn. akt III K 289/22) M. D. został uznany winnym czynu z 148 § 1 k.k. w zw. z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 15 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 7 grudnia 2023 r. (sygn. akt II AKa 155/23) zmieniono opis przypisanego oskarżonemu czynu i jego kwalifikację na art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k. w zw. z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §

2 k.k. Obniżono także karę do 12 lat pozbawienia wolności. W pozostałej części utrzymano wyrok w mocy.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca oraz pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych.

Obrońca zarzucił wyrokowi *„rażące naruszenia poniżej wskazanych przepisów prawa, które miały istotny wpływ na treść tego orzeczenia:*

- a. w obrębie prawa procesowego przepisów art. 7 i 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., w wyniku podzielenia przez sąd odwoławczy, pomimo podniesionych zarzutów apelacyjnych - wadliwej, tj. powierzchownej, jednostronnej i sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny dowodów przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy, co - mimo zmian dokonanych w wyroku - implikowało nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego, na jakim Sąd Apelacyjny oparł uznanie winy i sprawstwa skazanego M. D. ,*
- b. błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na treść wyroku, prowadzące do przyjęcia, iż skazany dopuścił się zarzucanych mu czynów.”*

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w odniesieniu do skazanego M. D. w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych wyrokowi zarzucił *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 7, 410, 424 § 1 pkt 1 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej przez dowolną i wybiórczą ocenę dowodów, zwłaszcza błędną ocenę zeznań A. W., z pominięciem istotnych okoliczności mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie, co w konsekwencji doprowadziło do zmiany wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 24 marca 2023 r., sygn. akt III K 289/22 poprzez modyfikację opisu czynu przypisanego skazanemu i zakwalifikowanie go z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k. w zb. z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. podczas gdy rozpoznanie apelacji winno prowadzić do pozostania*

przy kwalifikacji z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 207 § 1 k.k. 2 w zw. z art. 11 § 2 k.k. z modyfikacją w zakresie zamiaru sprawcy co do popełnionego czynu.”

Wniósł następnie o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w zakresie pkt I i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji obrony jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych jest niedopuszczalna z mocy prawa. Zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania.

Kasacja obrony okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest niedopuszczalny na etapie kasacyjnym, co wynika wprost z art. 523 § 1 k.p.k.

W odniesieniu do zarzutu oznaczonego literą a), jego uzasadnienie sprowadza się do kilkustronnicowego przedstawienia własnych wątpliwości obrońcy co do ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie przez Sądy i preferowanej wersji wydarzeń. W żadnym miejscu uzasadnienia kasacji nie poświęca on nawet jednego zdania na wykazanie na czym miałyby się zasadzać rażące naruszenie standardu kontroli odwoławczej, mające nadto istotny wpływ na treść orzeczenia. Kasacja jest skonstruowana w sposób kwalifikowanie wadliwy, gdyż sprowadza się właściwie do wyrażenia niezadowolenia z wyroku Sądu odwoławczego. Przedstawienie własnego poglądu i wątpliwości nie może być równoznaczne z dopełnieniem surowych wymogów przewidzianych dla kasacji.

Wobec braku możliwości merytorycznego odniesienia się do stawianych w petitum kasacji zarzutów, należało orzec jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]

